

1700.

**ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU
DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI**

z dnia 16 grudnia 1950 r.

w sprawie przekazania władzom podległym uprawnieniom do wydawania decyzji o przeznaczeniu lokalu mieszkalnego na mieszkanie służbowe.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia naczelnej władzy nadzorczej pracodawcy, określone w § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257), w stosunku do urzędów, instytucji i przedsiębiorstw, podległych Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości, przekazuje się prezydiom wojewódzkich rad narodowych (wydziałom przemysłu), a w m. st. Warszawie i m. Łodzi — prezydiom rad narodowych tych miast (wydziałom przemysłu).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES CENTRALNEGO URZĘDU
DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

A. Żebrowski

DZIAŁ II**SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ**

1701.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 14 grudnia 1950 r.

w sprawie zasad sfinansowania inwestycji w roku 1951.

W wykonaniu ust. 27) lit. c) pkt. 3) uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie wstępnych wytycznych do zasad budżetu Państwa na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-55, poz. 631) ustala się następujące zasady sfinansowania inwestycji w roku 1951:

I. Zakres planu sfinansowania inwestycji na rok 1951.

§ 1. Plan sfinansowania inwestycji ustala rozmiary środków przeznaczonych na sfinansowanie inwestycji, określonych planami inwestycyjnymi (centralnym i terenowymi) oraz źródła ich pokrycia.

§ 2. Plan sfinansowania inwestycji na rok 1951 opracuje Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 3. Plan sfinansowania inwestycji podlega zatwierdzeniu w drodze uchwały Rady Ministrów.

II. Rodzaje, źródła i przeznaczenie środków na sfinansowanie planów inwestycyjnych na rok 1951.

§ 4. Nakłady inwestycyjne, dokonywane w 1951 r., pokrywane będą z następujących środków:

- a) bezzwrotnych,
- b) zwrotnych,
- c) własnych.

§ 5. Środki bezzwrotne przeznaczone są na sfinansowanie inwestycji:

- 1) a) jednostek budżetowych (urzędów, instytucji i zakładów),
- b) jednostek wykonujących wyłącznie funkcje kierownictwa, koordynacji, planowania, nadzoru lub kontroli w stosunku do podległych przedsiębiorstw lub zakładów, jeśli — stosownie do odrębnych przepisów — ich wydatki i dochody brutto są objęte budżetami;

2) przedsiębiorstw budżetowych;

3) nie objętych rozrachunkiem gospodarczym:

- a) zakładów i gospodarstw pomocniczych, należących do jednostek, których wydatki i dochody są objęte brutto budżetami,
- b) zarządów nieruchomości;

4) banków oraz instytucji i zakładów ubezpieczeniowych;

5) przedsiębiorstw działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego, a podległych wydziałom gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydiów rad narodowych;

6) instytucji i organizacji politycznych, społecznych i zawodowych;

7) określonych odrębnymi przepisami niektórych inwestycji w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych oraz w indywidualnych gospodarstwach rolnych;

8) rozliczających się z budżetem centralnym lub z budżetami terenowymi, a działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstw i zakładów:

- a) państwowych,
- b) centralnych spółdzielczo-państwowych,
- c) zorganizowanych w formie spółek prawa cywilnego lub handlowego, w których Skarb Państwa lub osoby prawa publicznego posiadają udział lub wkład przenoszący 50% kapitału zakładowego,
- d) pod zarządem państwowym,
- e) zakładów i gospodarstw pomocniczych należących do jednostek, których wydatki i dochody brutto są objęte budżetami,
- f) zarządów nieruchomości.

§ 6. Źródłem środków bezzwrotnych:

1) dla jednostek, wymienionych w § 5 pkt 1) — 7), są dotacje, przewidziane w budżetach centralnym i terenowych;

2) dla jednostek, wymienionych w § 5 pkt 8), są:

a) część zakumulowanej amortyzacji ich majątku trwałego, która po wyłączeniu kwot przeznaczonych na sfinansowanie kapitalnych remontów — przeznaczona jest na sfinansowanie inwestycji,

b) przewidziane w budżetach centralnym i terenowych dotacje na pokrycie różnicy między limitami środków bezzwrotnych odnośnych planów inwestycyjnych a kwotami akumulowanej amortyzacji, wymienionej w pkt a).

§ 7. Środki zwrotne, pochodzące z kredytów bankowych, przeznaczone są na sfinansowanie inwestycji:

- 1) spółdzielczości;
- 2) osób prywatnych, o ile ich inwestycje realizowane są przy pomocy finansowej Państwa.

§ 8. Do środków własnych zalicza się:

- 1) środki, nagromadzone na cele inwestycyjne przez:
 - a) spółdzielczość,
 - b) instytucje i organizacje polityczne, społeczne, zawodowe i religijne,
 - c) osoby fizyczne i prawne prawa prywatnego;
- 2) środki przeznaczone w obowiązującym trybie na sfinansowanie inwestycji, a pochodzące z:
 - a) odszkodowań z tytułu ubezpieczeń majątku trwałego,
 - b) odszkodowań wypłaconych przez przemysł z tytułu szkód przemysłowych (np. szkód górniczych),
 - c) wywartościowanych świadczeń w naturze lub nałożonych na ich miejsce świadczeń pieniężnych,
 - d) zbieranych przez organizacje lub komitety społeczne ofiar społeczeństwa (np. na budowę szkół),
 - e) funduszu zakładowego przedsiębiorstw działających na zasadach rozrachunku gospodarczego, tworzonego na zasadzie przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o Funduszu Zakładowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 53), jeśli jego użycie na cele inwestycyjne dopuszczone jest odnośnymi przepisami,

f) dopuszczonych odnośnymi przepisami wpłat użytkowników przyszłych inwestycji;

3) inne środki, jeśli ich użycie na cele inwestycyjne oparte jest na szczególnych przepisach.

§ 9. 1) Środki własne jednostek, wymienionych w § 5 pkt 1), 2), 3), 4), 5) i 8), służą wyłącznie na sfinansowanie ich inwestycji, włączonych do planów inwestycyjnych (centralnego i terenowych) w okresie realizacji tych planów.

2) Środki własne jednostek, wymienionych w § 8 pkt 1), służą na sfinansowanie ich inwestycji włączonych do planów inwestycyjnych (centralnego i terenowych) zarówno w okresie sporządzania tych planów, jak i w czasie ich realizacji.

III. Akumulacja środków planu sfinansowania inwestycji.

§ 10. 1) Akumulacja części amortyzacji przedsiębiorstw i zakładów, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego (§ 5 pkt 8), przeznaczonej na sfinansowanie inwestycji (§ 6 pkt 2) lit. a) odbywać się będzie:

a) do wysokości limitów środków bezzwrotnych, przewidzianych w planie inwestycyjnym dla poszczególnych przedsiębiorstw — na ich „rachunkach inwestycyjnych” w bankach finansujących inwestycje,

b) ponad wysokość limitów środków bezzwrotnych, przewidzianych w planie inwestycyjnym dla poszczególnych przedsiębiorstw — na „rachunku scentralizowanej amortyzacji roku 1951” w Banku Inwestycyjnym.

Na tenże rachunek odprowadzona będzie w całości przeznaczona na inwestycje część amortyzacji przedsiębiorstw i zakładów, działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego, a nie objętych planem inwestycyjnym na rok 1951, banków oraz przedsiębiorstw działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego, a podległych wydziałom gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydentów rad narodowych.

Plan sfinansowania inwestycji na rok 1951 określi inwestorów, których nakłady sfinansowane zostaną ze środków skumulowanych na „rachunku scentralizowanej amortyzacji roku 1951”.

2) Rachunki inwestycyjne, wymienione w pkt 1) lit. a), prowadzone będą dla każdego inwestora bezpośredniego oddzielnie.

§ 11. Przedsiębiorstwa działające na zasadach rozrachunku gospodarczego obowiązane są przelewać część amortyzacji, przeznaczoną na sfinansowanie inwestycji, na rachunki, wymienione w § 10 pkt 1), w terminie do dnia 22 każdego miesiąca w wysokości 1/12 kwoty rocznej zaplanowanej do przelewu sumy amortyzacji jako ratę za bieżący miesiąc.

Przelewy powyższe winny być dokonywane równocześnie z przelewami części rat amortyzacji podlegających odprowadzeniu na „rachunki kapitalnych remontów” przedsiębiorstw w bankach finansujących ich eksploatację — zgodnie z przepisami uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zasad finansowania kapitalnych remontów przedsiębiorstw na zasadach rozrachunku gospodarczego.

W przypadku nieotrzymania od przedsiębiorstwa do dnia 22 danego miesiąca zlecenia na przelew raty amortyzacyjnej bank finansujący eksploatację wykona przelew bez zlecenia przedsiębiorstwa w ciągu 3 dni od terminu płatności.

§ 12. Przelewy rat amortyzacji, określone w § 11, mają charakter zaliczkowy i podlegają rozliczeniu na podstawie każdorazowych zamknięć rachunkowych.

Wynikające z tych rozliczeń w ciągu 1951 roku nadpłaty w stosunku do planowanej amortyzacji zwracane będą w ciężar „rachunku scentralizowanej amortyzacji roku 1951” — na dobro rachunku operacyjnego przedsiębiorstwa, wynikające zaś niedopłaty przelewane będą na dobro rachunku „scentralizowanej amortyzacji roku 1951” — w ciężar rachunku operacyjnego przedsiębiorstwa.

Rozliczenia akumulowanej amortyzacji za rok 1951, dokonywane po dniu 31 grudnia 1951 r., przeprowadzane będą w sposób analogiczny w ciężar lub na dobro rachunku „scentralizowanej amortyzacji roku 1952”.

Na rachunek „scentralizowanej amortyzacji roku 1952” odprowadzone zostaną po terminie wygaśnięcia środków planu sfinansowania inwestycji na rok 1951:

a) niewykorzystane sumy pochodzące z amortyzacji zakumulowanej na „rachunkach inwestycyjnych” (§ 10 pkt 1) lit. a),

b) środki niewykorzystane pozostałe w tym terminie na rachunku „scentralizowanej amortyzacji roku 1951” (§ 10 pkt 1) lit. b).

§ 13. W przypadkach, gdy akumulacja amortyzacji, przeprowadzona zgodnie z przepisami § 10 na „rachunku inwestycyjnym” przedsiębiorstwa, nie zabezpiecza możliwości wykonania inwestycji we właściwym terminie, zaś przewidziane dla tego przedsiębiorstwa środki z dotacji budżetowej lub z rachunku „scentralizowanej amortyzacji roku 1951” zostały wyczerpane, bank finansujący inwestycje udzieli temu przedsiębiorstwu bezprocentowego kredytu antycypującego przyszłe wpłaty amortyzacji w wysokości nie przekraczającej kwoty, pozostałej do zakumulowania do końca roku. Kredyt ten podlega spłacie z rat amortyzacyjnych wpłacanych do końca roku.

§ 14. Inwestorzy, dla których plan sfinansowania inwestycji na rok 1951 ustali jako źródło pokrycia środki zakumulowane na rachunku „scentralizowanej amortyzacji roku 1951” uprawnieni są do czerpania tych środków bez względu na stan powyższego rachunku.

§ 15. Tryb przenoszenia środków budżetowych, przeznaczonych na sfinansowanie inwestycji między poszczególnymi tytułami budżetowymi, ustalą przepisy wydane na podstawie ustawy budżetowej.

§ 16. Odrębne przepisy (§ 27) ustalą tryb ewidencjonowania w bankach finansujących inwestycje środków, pobieranych z dotacji budżetowych (§ 6 pkt 1) i pkt 2) lit. b).

§ 17. Dla sfinansowania inwestycji ze środków zwrotnych Narodowy Bank Polski otworzy na rzecz banku finansującego inwestycje „rachunek inwestycyjny — środki zwrotne roku 1951”.

§ 18. Środki własne skumulowane będą albo bezpośrednio przez inwestorów albo za pośrednictwem właściwych organów nadrzędnych na rachunkach „środków własnych” każdego inwestora bezpośredniego we właściwym dla niego oddziale banku finansującego inwestycje.

§ 19. 1) Środki własne wygosparowane przez inwestorów, wymienionych w § 8 pkt 1), powinny być przekazywane na rachunki środków własnych inwestorów bezpośrednio w zasadniczo w ratach miesięcznych równych 1/12 części zaplanowanego limitu rocznego i w terminie, nie przekraczającym dnia 22 każdego miesiąca — za miesiąc bieżący.

2) W przypadkach, gdy tempo realizacji inwestycji wymaga szybszej mobilizacji środków finansowych, niż to przewidziano w pkt 1) zainteresowanemu inwestorowi przysługuje prawo wcześniejszej akumulacji, jednak w kwocie nie przekraczającej łącznie rocznego przewidzianego limitu ze środków własnych.

3) Od obowiązku wpłaty środków własnych do banku finansującego inwestycje mogą być zwolnieni inwestorzy wykonujący inwestycje wyłącznie z tych środków i o wartości nie przekraczającej łącznie kwoty 150 tysięcy zł rocznej. W tym przypadku są oni upoważnieni do bezpośredniego wydatkowania powyższych środków na cele, przewidziane w planach inwestycyjnych, pod warunkiem przesłania bankowi, do którego został przekazany wniosek inwestycyjny, w ustalonych z bankiem terminach — odpisów odnosnych faktur i rozliczeń wraz z odpowiednimi zestawieniami.

Do zwalniania poszczególnych grup tej kategorii inwestorów od obowiązku dokonywania wpłat środków pieniężnych do banku finansującego inwestycje upoważniony jest właściwy minister, który o decyzjach swych zawiadamiać będzie bank.

Przepisy ustępów poprzednich nie dotyczą inwestorów dokonujących inwestycji ze środków własnych obok zużycia innego rodzaju środków (bezwrotnych, zwrotnych). W tym przypadku środki własne winny być wpłacane do banków finansujących inwestycje.

4) Środki własne rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz małorolnych i średnich gospodarstw chłopskich są z zasady zwolnione z wpłat do banku nawet w przypadkach korzystania przez tę grupę inwestorów również ze środków bezzwrotnych lub zwrotnych.

5) Środki własne wyrażające się w efektywnie wykonanych świadczeniach w naturze winny być wycenione i zgłoszone przez inwestora bankowi finansującemu inwestycje.

IV. Wykonanie planu sfinansowania inwestycji.

§ 20. Otwarcie limitów, przewidzianych w planie sfinansowania inwestycji na rok 1951, upoważniające banki do wykonania ośnośnych wpłat następuje jednorazowo i na cały rok na zasadzie uchwały Rady Ministrów w sprawie planu sfinansowania inwestycji na rok 1951, przekazanej do wykonania Ministrowi Finansów.

§ 21. 1) Wpłaty dokonywane będą przez oddziały banków finansujących inwestycje w zakresie inwestycji ze środków bezzwrotnych — w ramach ustalonych limitami inwestycyjnymi — do wysokości:

a) każdorazowo efektywnie dokonanej akumulacji amortyzacji własnej przedsiębiorstw,

b) planowanego udziału w amortyzacji scentralizowanej,

c) przewidzianej rocznej dotacji budżetowej,

d) ewentualnego kredytu antycypacyjnego, udzielonego zgodnie z § 13.

Wykorzystywanie środków, wymienionych pod b) i c) będzie następowało po wykorzystaniu środków, wymienionych pod a).

Wykorzystywanie środków, wymienionych pod d), będzie następowało po wykorzystaniu środków, wymienionych pod a), b) i c).

2) Po dniu wygaśnięcia środków planu sfinansowania inwestycji na rok 1951 bank finansujący inwestycje zaliczy dokonane wypłaty w pierwszej kolejności w ciężar zakumulowanych środków pochodzących z amortyzacji, zaś w drugiej kolejności w ciężar środków pochodzących z dotacji budżetowej.

Ustalone tą drogą kwoty:

a) niewykorzystanych środków budżetowych podlegają przekazaniu na rzecz budżetu, z którego zostały podjęte,

b) niewykorzystanej amortyzacji własnej podlegają przekazaniu na rzecz „rachunku scentralizowanej amortyzacji r. 1951”.

3) Odrębne przepisy (§ 27) ustalą tryb i technikę dokonywania przez banki finansujące inwestycje wypłat i czerpania środków na te wypłaty.

4) W zakresie inwestycji ze środków zwrotnych wypłaty dokonywane będą w ramach odpowiednich limitów inwestycyjnych w ciężar „rachunku inwestycyjnego — środki zwrotne r. 1951” w Narodowym Banku Polskim.

5) W zakresie inwestycji ze środków własnych wypłaty następować będą w granicach dokonanych wpłat środków, nie powyżej jednak objętych planami inwestycyjnymi odpowiednich limitów inwestycyjnych.

V. Termin wykorzystania środków.

§ 22. Termin wykorzystania środków planu sfinansowania inwestycji na r. 1951 upływa z dniem 31 grudnia 1951 r.

§ 23. Pokrycie faktur i rozliczeń refundacyjnych z tytułu nakładów inwestycyjnych objętych planami inwestycyjnymi na r. 1951, wykonanych rzeczowo do dnia 31 grudnia 1951 r., których zapłata nie zostanie dokonana przez banki finansujące inwestycje w terminie do dnia 31 grudnia 1951 r. nastąpi:

a) w odniesieniu do faktur i rozliczeń dotyczących takich składników tytułów inwestycyjnych planu inwestycyjnego na r. 1951, które powtarzają się we wniosku inwestycyjnym danego inwestora na r. 1952 — w ciężar limitów inwestycyjnych tych składników z planu inwestycyjnego na r. 1952,

b) w odniesieniu do faktur i rozliczeń refundacyjnych dotyczących takich składników tytułów inwestycyjnych planu inwestycyjnego na r. 1951, które nie powtarzają się we wniosku inwestycyjnym danego inwestora na r. 1952, w ciężar rezerw resortowych na okres realizacji planów inwestycyjnych na r. 1952.

Faktury na dostawy krajowe i rachunki przejściowe mogą być pokrywane wyłącznie w terminie do 15 stycznia 1952 r., rozliczenia zaś refundacyjne za roboty prowadzone systemem gospodarczym — w terminie do 28 lutego 1952 r.

Rachunki ostateczne mogą być pokrywane wyłącznie w terminie czternastotygodniowym od daty ukończenia danej roboty.

Na pokrycie faktur za dostawy importowe nie ustala się granicznego terminu z tym, że ich wystawcy obowiązani są podawać je do inkasa najdalej do dnia 14-stu od otrzymania faktury dostawcy zagranicznego.

§ 24. Z rezerw resortowych na dany okres realizacji planów inwestycyjnych 1952 r. pokrywane będą również faktury i rozliczenia refundacyjne dotyczące inwestycji, wykonanych rzeczowo po dniu 31 grudnia 1951 r., a dotyczących takich składników tytułów inwestycyjnych z planu inwestycyjnego na r. 1951, które jako przewidziane do zakończenia w r. 1951 nie zostały objęte wnioskami inwestycyjnymi odpowiednich inwestorów na r. 1952.

§ 25. Środki finansowe, objęte planem sfinansowania inwestycji na r. 1951, nie wykorzystane do dnia 31 grudnia 1951 r. automatycznie wygasają.

Środki własne inwestorów, zakumulowane na rachunkach środków własnych poszczególnych inwestorów w bankach finansujących inwestycje, a nie wydatkowane w terminie do dnia 31 grudnia 1951 r., pozostają na tych rachunkach do czasu włączenia ich w przepisany trybie do planu sfinansowania inwestycji na r. 1952 na podstawie uprzedniego włączenia ich do planu inwestycyjnego na r. 1952 lub innej decyzji odnośnie ich przeznaczenia, wydanej przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

VI. Postanowienia końcowe.

§ 26. 1) Banki finansujące inwestycje pobierają jednolitą prowizję przy wypłatach wszystkich rodzajów środków. Ponadto przy wypłatach ze środków zwrotnych banki pobierają odsetki. Wysokość prowizji i odsetek ustalona zostanie zarządzeniem Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2) Minister Finansów ustali w drodze zarządzenia, wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, warunki spłaty środków zwrotnych.

§ 27. Minister Finansów ustali w drodze zarządzenia, wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Najwyższą Izbą Kontroli, tryb postępowania aparatu bankowego w zakresie finansowania i bankowej kontroli inwestycji.

§ 28. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 29. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1702.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 14 grudnia 1950 r.

w sprawie utworzenia Biura do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi.

§ 1. W celu zapewnienia racjonalnej gospodarki i dystrybucji metalami nieżelaznymi dla potrzeb gospodarki narodowej — tworzy się przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Biuro do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi, zwane w dalszym ciągu Biurem.

§ 2. Do zakresu działania Biura należy:

1) opiniowanie bilansów wstępnych metali nieżelaznych;

2) opiniowanie i wstępne zatwierdzanie rocznych planów zaopatrzenia oraz wniosków o dodatkowe przydziały metali nieżelaznych z punktu widzenia właściwego ich zużycia;

3) opiniowanie zamówień specjalnie zastrzeżonych przez Biuro;

4) kontrola zużycia i gospodarki metalami nieżelaznymi zarówno pod względem ilości jak też celowości;

5) ustalanie wytycznych, mających na celu wprowadzenie metali i tworzyw zamiennych, oszczędnych i dostępnych w miejsce metali deficytowych;

6) opracowywanie wniosków ogólnych dotyczących gospodarki metalami nieżelaznymi;

7) zatwierdzanie przedstawionych przez ministerstwa i inne władze naczelną wykazów artykułów, wytwarzanych w sposób masowy i stały, do których wolno będzie zużywać metale nieżelazne.

§ 3. Biuru powierza się:

1) ustalenie do dnia 1 lipca 1951 r. zasadniczych dziedzin produkcji i celów, dla których wolno będzie składać zaopatrzenia i zużywać metale nieżelazne;

2) podanie do wiadomości wszystkich ministerstw oraz biur konstrukcyjnych i biur projektowych zasad, którymi Biuro będzie kierować się przy opiniowaniu celowości zużycia i zastąpienia metali nieżelaznych dla produkcji indywidualnej i specjalnej.

§ 4. Dyrektora Biura powołuje i odwołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 5. Dla opracowania poszczególnych zagadnień, wynikających z niniejszej uchwały, Dyrektor Biura może powoływać komisje (zespoły) złożone ze specjalistów i przedstawicieli zainteresowanych resortów i urzędów w ramach swego budżetu.

§ 6. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wyznaczy miejsce urzędowania Biura.

§ 7. Szczegółowe zasady organizacji i działalności Biura ustali Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 8. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały ulega likwidacji Komisja Gospodarki Metalami Nieżelaznymi przy Zjednoczeniu Metali Nieżelaznych w Katowicach, utworzona zarządzeniem Ministra Przemysłu z dnia 6 lutego 1947 r.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1703.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 30 listopada 1950 r.

w sprawie częściowej zmiany instrukcji z dnia 2 czerwca 1950 r. w sprawie wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe.

§ 1. W § 14 instrukcji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 czerwca 1950 r. w sprawie wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe (Monitor Polski Nr A-76, poz. 885) ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadkach, gdy jednostka przekazująca i jednostka odbierająca są podporządkowane bezpośrednio lub pośrednio temu samemu ministerstwu”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z. E. Szyr